

*Livets Kilde hæfteserie*

Nr. 21 5. årgang Maj 2006

# Bjerg- prædikenen (4. del)

Vil du vide mere? Se vor hjemmeside

[www.livetskilde.org](http://www.livetskilde.org)



Guds Verdensvide Kirke  
ISBN 87-91681-01-4

001BP4(c)052006

Hvis du ønsker flere eksemplarer af dette eller andre af vore hæfter,  
skriv da blot til vor adresse i Sverige:

*Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

**Andre hæfter i denne serie:**

<i>Bjergprædikenen (del 1)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (del 1)</i>
<i>Bjergprædikenen (del 2)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (del 2)</i>
<i>Bjergprædikenen (del 3)</i>	<i>Hvad styrer dit liv?</i>
<i>Den ukendte Jesus (del 1)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (1. del)</i>
<i>Den ukendte Jesus (del 2)</i>	<i>Jesus kommer igen</i>
<i>Er Gud død?</i>	<i>Jobs bog</i>
<i>Gud og bøn</i>	<i>Kristendommens fælder</i>
<i>Gud og tilgivelse</i>	<i>Kvinner i Bibelen</i>
<i>Guds løfter</i>	<i>Ord om tålmodighed</i>
<i>Guds profetier</i>	<i>Ord om håb</i>



**S**å vær da ikke  
bekymrede for  
dagen i morgen;  
Dagen i morgen skal  
bekymre sig for det, der  
hører den til. Hver dag  
har nok i sin plage.

Matthæus 6:34

*Omslagsbilledet:* Billedet er taget i Israel, og viser Genesaretsøen.  
Med udgangspunkt i det Matthæus skriver lige før og lige efter  
bjergprædikenen (Matthæus 4:23 og 8:5) mener man at Jesus holdt  
den i nærheden af denne sø i Galilæa.



**D**ET FORRIGE HÆFTE, *BJERGPRÆDIKENEN (DEL 3)*, AFSLUTTEDES MED kommentarer til bønnen Fadervor. I dette hæfte vil vi gennemgå resten af kapitel seks i Matthæus. Jesus begynder med at beskrive hvordan vor retfærdighed skal overgå farisæernes, noget der hidtil har været hovedtemaet i bjergprædikenen.

Jesus omtaler farisæerne som hyklere tre gange i kapitlet, eftersom de var mere optaget af menneskers anerkendelse end af Guds. De kristne bør ikke være hyklere, men ægte og afspejle Guds væremåde i alt det vi siger og gør. Det er store forventninger Jesus har til os! Jesus begynder med at fremhæve tre vigtige sider af den jødiske tro: Gaver til de fattige, bøn og faste.

I den anden del af kapitlet retter Jesus opmærksomheden bort fra »farisæernes retfærdighed« til hedningerne. Han siger at vi ikke skal bekymre os, eftersom vi har valgt at følge Guds kald og fravalgt hedningernes veje.

Jesus afrunder kapitel seks med at vise hvor vor opmærksomhed bør være, ikke på farisæernes opfattelse af retfærdighed eller hedningernes værdisystem, men på Guds rige og hans retfærdighed.

I dette hæfte vil vi blandt andet se på følgende spørgsmål: Hvad betyder det når Jesus siger at vi ikke skal bekymre os? Betyder det at Jesus vil gøre alt for os?

Hvad indebærer det at være Guds tjener (faktisk slave) frem for mammons tjener? Hvordan kan vi være frie når vi er Guds tjenere?

Hvorfor skal vi bede til Gud når han allerede ved hvad vi har behov for? Hvad er problemet med rigdom? Vi vil opdage at flere centrale bibelsteder i Jesu tale er blevet misforstået.

Hvis du læser hele kapitel seks i Matthæus før du læser videre, vil du få meget mere ud af hæftet. God læsning! ☐

## *Pas på, at I ikke viser jeres retfærdighed for øjnene af mennesker*

**M**ODSIGER OVENSTÅENDE HVAD JESUS SAGDE om at vi bør være verdens lys, så mennesker kan se vore gode gerninger (Matthæus 5:16)? Nej, det gør det ikke. Jesus understreger her at vore handlinger må bæres af uegennyttige motiver. Det gælder især måden på hvilken vi udtrykker vor kristne tro.

I alt hvad vi foretager os er det Gud der bør æres og lovprises, ikke os selv. Derfor skal vi som

### Indhold

Formålet med *Livets Kilde* hæfter er at gøre evangeliet vedkommende og tydeligt for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte med at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent samfund man tilhører.

3–4	Pas på, I ikke viser jeres retfærdighed for ...	14	Livets fokus
5–6	Hvordan vi bør give almisser	15–17	Ingen kan tjene både Gud og mammon
7–8	Hvad er Guds løn?	18–21	Den unødvendige (skadelige) bekymring
9	Hvorfor skal vi bede?	22–23	Søk først Guds rike ...
10	Den sande faste	24	Hver dag har nok i sin plage
11–13	Hvilket forhold bør vi have til rigdom?		

verdens lys skinne med Guds lys for alle mennesker. Men det lys er ikke vort eget, det er Guds.

Det er ikke vor kærlighed vi skal vise andre, det er Guds kærlighed gennem os! Andre mennesker bør opleve Guds godhed gennem det vi gør og det vi er. Når vi gør godt – og det egentlig er Gud der handler – så er det vigtigt at vore motiver relaterer hertil. Det gode vi gør, gør vi for at andre kan opleve Guds kærlighed. Derfor er det afgørende at vi ikke retter opmærksomheden mod os selv.

Hvis vi gør godt for at blive æret blandt vore medmennesker, så har vi allerede fået vores løn. Når Jesus siger at »de har allerede fået deres løn«, så er det interessant at vide at det græske ord der er brugt for løn er et handelsudtryk der betyder »endelig opgørelse«. Hvis vi søger menneskers ros, så er det den eneste løn vi får, eftersom vi da allerede har fået alt hvad der tilkommer os.

Dette første vers er i kapitel seks en fortsættelse af det Jesus taler om i femte kapitel, nemlig om hvordan vor retfærdighed må overgå farisæernes. Det fremgår ikke så klart i den moderne oversættelse af verset.

I 1871-oversættelsen hedder det: »Vogt jer, at I ikke øver jeres retfærdighed for menneskene for at beskues af dem.« Her er en ordret oversættelse af den græske tekst, som viser hen til spørgsmålet om den nye retfærdighed. Jesus forklarer den nye retfærdighed i kapitel seks idet han går ud fra tre fundamentale dele af jødedommen: Almisse, bøn og faste. □

## Howdan vi bør give almisser

**D**ET GAMLE TESTAMENTE TALER MEGET OM omsorg for de fattige og svage. I Ordsprogenes Bog 19:17 hedder det for eksempel: »Den, der forbarmer sig over den svage, giver et lån til Herren, og Herren gengælder ham hans gerning.«

I jødedommen var det en pligt at hjælpe de fattige, de forældreløse og enkerne. Ordet almisse betyder egentlig barmhjertighed, men bruges i Det Nye Testamente om det at hjælpe de fattige og nødlidende, fordi det er noget man gør af barmhjertighed eller medlidenhed.

I det jødiske samfund var det at hjælpe de fattige og nødlidende vigtigt og hele folkets ansvar. I Apostlenes Gerninger 6:1–6 ser vi at de første diakoner fik i opdrag at hjælpe de nødlidende enker. Kristendom, så vel som jødedom, er ikke bare en passiv tro, men indebærer et socialt engagement for at hjælpe sine medmennesker (elske sin næste).

Jesus siger at vi ikke bør være hyklere ligesom farisæerne. Det græske ord for hykler der er brugt i teksten, betød oprindelig skuespiller. Her er vi tilbage ved kernen af kapitel fem og det meste af kapitel seks, nemlig at vi må være ægte og ikke bare spille en rolle for at opnå berømmelse eller tiltrække sig andres opmærksomhed. →

Os der er kristne må ikke nøjes med at have en pæn facade og dermed give udseende af fromhed for at andre skal tro, vi er gavmilde og gode. Bevæggrundene må være i orden. Vi bør være ægte og helt igennem os selv. Vi skal være Guds repræsentanter og sendebud i alt hvad vi foretager os.

Farisæerne havde stor kundskab og var ivrige efter at gøre det rigtige, men de havde alt for ofte et forkert motiv og var egenkærlige. De tragede efter hyldest fra både mennesker og Gud. Men det går ikke.

Jesus tegner et billede af en farisæer der har trompetister gående foran sig på vejen til templet hvor han skal aflevere sin almisse. Trompetisterne blæser når han giver sin gave så alle kan se og høre det. Om det er et billede fra virkeligheden eller et udslag af Jesu humoristiske sans, vides ikke. Men pointet er vigtigt: Det gode du gør, det skal du gøre i det skjulte, så vil Gud som ser det skjulte, belønne dig (vers 4). □



*Den der øger sin rigdom, øger  
i antallet bekymringer.*

Benjamin Franklin



## Hvad er Guds løn?

**G**UDS LØN FOR VORE GODE GERNINGER ER ET vanskeligt spørgsmål for mange kristne. Nogen vil hævde at Jesus blot ombyttede ét egoistisk motiv med et andet: De kristne bør ikke hige efter løn af mennesker, men af Gud. Nogen vil hævde at de kristne derfor i bund og grund gør gode gerninger og tilbeder Gud af egoistiske grunde, med andre ord at de er farisæiske.

Det var Satans anklage mod Job i Jobs Bog. Han påstod overfor Gud at Job kun var retfærdig i sine gerninger fordi Gud til stadighed velsignede ham. Fjern alle Jobs goder, sagde han, så vil du se at Job vender dig, Gud, ryggen (Job 1:8–11).

En af grundene til at Gud tillod Satan at fratage Job alt hvad han ejede, var at vise Satan at han tog fejl. Job elskede Gud selv om han ikke forstod hvorfor Gud lod alle ulykkerne ske og fjernede alle hans velsignelser. Job viste at han ikke elskede Gud bare fordi Gud havde velsignet ham.

Og det må vi heller ikke gøre. Vore motiver for at tjene Gud og vore medmennesker må ikke være egoistiske, men må være baseret på kærlighed til Gud og vore medmennesker.

Lønnen for at leve som kristne med alle de udfordringer og prøvelser det medfører, er todelt, men begge dele har med fællesskab med Gud at gøre.

Det første er fællesskab med Gud i dette liv, hvor Gud giver menneskene det de måske længes mest

efter: Fred, tryghed og håb. »Min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst« (Johannes 14:27).

Den anden del gælder det evige livs gave, hvor vi for altid vil have fællesskab med Gud. Gud giver det evige liv til dem som i al deres færden viser at de ønsker at have fællesskab med Gud. Lønnen har også at gøre med hvilken rolle vi skal have i dette fællesskab. Jesus omtaler det i nogle af sine lignelser, så som lignelsen om talenterne.

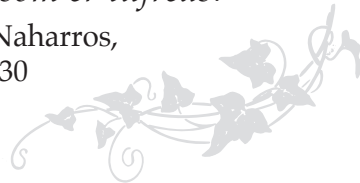
En konge giver sine tre tjenere en talent hver (en talent var en møntenhed, hvis værdi svarede til flere millioner kroner i dag). Afhængig af hvor dygtigt tjenerne forvaltede denne formue, ville kongen give dem større eller mindre ansvar i det kommende rige. Her er det let at snuble. Vore forventninger om løn i det fremtidige Guds rige kan blive et forkert motiv for at gøre gode gerninger.

Heri ligger det kristne paradoks. Den som forventer løn, får ingen, mens den der ingen løn regner med, får løn. □



*Rig er den, som er tilfreds.*

Torres Naharro,  
død 1530



## Hvorfor skal vi bede?

**H**VORFOR SKAL VI BEDE NÅR GUD ALLEREDE VED HVAD VI trænger til, endnu før vi beder ham om det (vers 8)? Når mange menneskers bøn går ud på at opremse en lang række af ønsker som Gud skal virkeliggøre, så har vedkommende misforstået, hvad og hvem Gud er. Han er vor Konge, og vi er hans tjenere. Bøn er derfor ikke en monolog hvor vi taler for døde øren. Nej, bøn er noget ganske andet. Bøn er fællesskab med Gud. Tænk over det, i bønnen har vi samvær med universets skaber. Og han byder os at have kontakt hele tiden, ikke kun hvornår vi vil!

Bøn er en dialog hvor Gud lytter til det vi har på hjerte. Gud er den bedste *lytter* der findes, og han lader os udøse vore bekymringer og glæder for hans trone. Han svarer os ofte gennem sit Ord, Bibelen, eller ved hændelser i vore liv. Undertiden kommer svaret øjeblikkelig. I andre tilfælde må vi måske vente hele livet.

Vi skal bede fordi det er en måde at udtrykke vor kærlighed til Gud på. Gud ønsker fællesskab med os, og hvis vi besidder hans Ånd, tørster vi efter fællesskabet med ham. Gør derfor bøn til en opløftende stund og til et højdepunkt i dit liv.

En kvinde fortalte en god vits til Gud hver dag. Det hjalp hende til at erkende at Gud eksisterer. En anden nævner alt det hun kan takke Gud for. Prøv det, og du vil opdage at det er ganske meget! Lovpris Gud i bøn! Tak ham! Græd med ham! Til tider er vi vrede på Gud – sig det, fremlæg det i bøn, og bed om tilgivelse. Le sammen med Gud. Vær stille foran Gud, og nyd hans nærvær, nåde og godhed. □

## Den sande faste

JØDERNES TREDJE DISCIPLIN I FROMHED VAR FASTEN.

Farisæerne fastede to gange om ugen, noget loven slet ikke foreskrev (Lukas 18:12). Alle jøder skulle faste mindst én dag om året på Forsoningsdagen. Denne dag er under sit hebræiske navn kendt som Yom Kippur. Det var den helligste af alle højtidsdage i Det Gamle Testamente, og i 3. Mosebog er den beskrevet i hele kapitel 16 og kapitel 23:27–32.

Symbolikken i den dag er meget interessant set fra et nytestamentligt synspunkt, hvor Gud giver soning for al synd og skaber fred både i himmel og på jord i medfør af Jesu Kristi blod (Kolossenserbrevet 1:20). Denne højtidsdag peger frem mod Kristi rolle og gerning i Guds plan, lige som de øvrige højtidsdage der er beskrevet i Det Gamle Testamente.

Kristus var enig i at man skule faste, men han var kritisk i måden på hvilken jøderne fastede. De fastede for at få anerkendelse for deres godhed og gudfrygtighed. Det var jødernes skik at dække hovedet eller ansigtet med aske og gå i sækkelærred når de fastede. Det var for at vise deres ydmyghed for Gud.

Når vi faster skal vi ikke gøre som farisæerne gjorde (Matthæus 6:16). Jesu efterfølgere bør faste, uden nogen får kendskab til det, fordi fasten er rettet mod Gud, ikke mod andre mennesker. Fasten er et udtryk for ydmyghed. I fasten kommer vi nærmere gud, fordi vi opdager hvor afhængige vi er af at han giver os liv, og at han giver os mad og drikke. Men vi lever jo som bekendt ikke af brød alene. ☐

## Hvilket forhold bør vi have til rigdom?

HIDTIL HAR JESUS OMTALT FORHOLDET TIL farisæerne og deres forståelse af retfærdighed samt deres urette motiver. I resten af kapitlet er opmærksomheden rettet mod forholdet til det liv hedningerne fører.

Jesus behandler her et emne som er meget centralt og vigtigt for det moderne menneske, nemlig hvilken indstilling vi bør have til rigdom og materielle goder.

Hovedtanken er at vi bør samle på *skatte* der er evige og uforgængelige, da vi ikke kan tage noget med os når vi forlader denne verden.

Nogle af Bibelens store personligheder som Job og Abraham var meget rige. Gud er den rigeste af alle, for han er ophav til *alt*. Vi er blot forvaltere af hans ejendom. Det er vort forhold til rigdom Jesus belærer os om i resten af kapitel seks.

Bibelen lovpriser den flittige myre som samler vinterforråd. I Bibelen hedder det også at en kristen der ikke har omsorg for sine egne, er værre end en vantro.

For det tredje siger Guds Ord at vi skal nyde og glæde os over de gode ting i livet (Ordsprogenes Bog 6:6, 1. Timotheus 5:8; 6:17,

Prædikerens Bog 2:24). Så arbejdsomhed, ejendomsbesiddelse, at planlægge fremtiden eller nyde Guds gaver er ikke omfattet af forbudet mod at samle skatte på jorden. Bibelen siger jo ikke at penge er rod til alt ondt, men at »kærlighed til penge er roden til alt ondt« (1. Tim. 6:10). Men hvad mener Jesus da?

Den græske tekst udtrykker noget der går tabt i visse oversættelser. Ordret står der »samle ikke skatte for jer selv«. Det der er forkert, er ikke materielle goder, men hvilke motiver vi har for at samle på dem.

Gud ønsker at vi skal lære at blive gode forvaltere af hans skaberværk. Vi bør dele dens glæder med andre. Vi må lære hvordan vi skal forvalte de goder vi har fået.

Men hvis vi samler materielle goder bare til os selv, så er de kun til kortvarig glæde og lidt nytte, og så kan de være en større byrde, og forårsage større bekymring end glæde. Gud ønsker ikke en sådan forvaltning af hans gaver.

Men hvilke skatte skal vi så samle på som ikke forgår? Det eneste vi kan tage med os ind i det evige liv, er os selv, vor personlighed, det vi har lært i dette liv, vor karakter og vore gerninger. Ikke spor mere.

Jesus siger ikke at denne verden er lige gyldig. Han siger at vi ikke kan tage denne verden med os. Han understreger at denne materielle verden ikke er hele virkeligheden.

For virkeligheden indebærer også en fremtidig evig verden for den som tror og som ønsker at

leve sammen med Gud for evigt. Skattene vi skal samle på, er vort forhold til Gud, og det vi tager med, er det vi har lært i dette liv og det vi har gjort med troens gave. Hvad har vi gjort mod »Jesu mindste«, vor næste?

Vor personlighed, som efter en omvendelsesproces er blevet krydret med Den Hellige Ånds frugt (kærlighed, fred, glæde, tålmodighed, godhed, troværdighed og mådehold), er det vigtigste vi kan tage med os i det næste liv. Her vil vor lærdom om materielle goder have stor betydning. Hvordan forvaltede vi dem? Hvad fokuserede vi på i det jordiske liv? □



*Kloge forholdsregler for fremtiden er ret [noget der kendetegner en god forvalter], mens udmattende, knugende og selvoplagende bekymring er galt.*

Ryle





## Livets fokus

**J**ESUS SIGER NU: »FOR HVOR DIN SKAT ER, DÉR VIL OGSÅ DIT hjerte være. Øjet er legemets lys.«  
Umiddelbart synes det at være et brud i Jesu tankegang, men det er det faktisk ikke. I de to næste vers fortsætter Jesus argumentationen om vor kærlighed, men behandler også hvilken tilgang vi har til materielle ting og andre mennesker.

Øjet blev betragtet som vinduet hvor igennem lyset kommer ind i hele kroppen. Hvis vinduet er rent kommer lyset let igennem, Hvis vinduet er snavset, slipper lyset ikke igennem. Ordet øje har i Bibelen tit samme betydning som hjerte. Vort hjerte eller vore tanker er der hvor vor skat er.

Jesus fortsætter med at tale om et friskt og et sygt øje. Han bruger et eksempel med en blind og en seende person. I denne sammenhæng er den blinde den der ikke kender til Gud, og den seende den der har et åndeligt syn. Vi behøver et »åndeligt syn« for at anerkende den åndelige skat som Gud kan give.

Ydermere er der et ordspil på ordene i den græske tekst. Ordet der oversættes med »sygt« kan også betyde »gnieragtig eller uvillig«, mens ordet »friskt« også kan betyde generøs og storsindet.

Er vi gnieragtige eller generøse? Har vi en egoistisk indstilling til rigdom? Og ikke mindst, erkender vi og værdsætter vi den åndelige rigdom – Den Hellige Ånd og det evige liv – som Gud giver dem der tror på ham? □

## Ingen kan tjene både Gud og mammom

**J**ESUS FORTSÆTTER SIN TALE OM VORT FORHOLD TIL rigdom i dette vers. Mammon er et aramæisk ord for rigdom og ejendom.

Jesus personificerer materielle goder som en konkurrent til Gud. Her er vi kommet til kernen i Jesu tale: Hvad er vigtigst i vort liv?

Jesus bruger stærke ord for at sætte dette spørgsmål i relief. Det græske ord der er oversat med at »tjene« betyder egentlig »at slave«. Jesus siger at vi ikke kan være slave af både Gud og rigdom. Vi må vælge den ene eller den anden. Nogen kan have to arbejdsgivere, men ingen slave kan have to herrer i sit liv. En slave var sin herres ejendom.

Ligeledes er det med kristne som har taget imod Jesu offer og tilgivelse. Vi er købt med hans blod, vi er hans ejendom (1. Korinterbrev 6:19–20). I antikken stod en slave i tjeneste for sin herre døgnet rundt. Han havde ingen tid som han kunne disponere over uafhængig af sin herre.

Som kristne findes der ingen tid på døgnet hvor vi kan skjule os for Gud og sige eller gøre noget der ikke lever op til vor Herres standard. Her er endnu et eksempel på de stærke billeder Jesus bruger for at beskrive det forhold vi bør have til ham. →

I Det Gamle Testamente var et langt liv, børn og velstand nogle af Guds velsignelser til dem der fulgte hans vej. Rigdom og velstand kan derfor være en stor velsignelse. Den rigeste som findes er Gud selv.

Problemet er vor holdning til rigdom. Det er så let at misbruge rigdommen og lade den blive midtpunktet og hovedinteressen i vort liv. I dag er materialismen blevet Gud for mange mennesker. Og de er dermed blevet slaver af det økonomiske system.

Det er en velsignelse og en udfordring at have rigdom og lære hvordan den kan bruges på en måde der er Gud værdig. Jesus sagde tidligere i bjergprædikenen at Himmeriget tilhører de fattige i ånden (Matthæus 5:3). At lære hvordan vi bør forvalte og bruge rigdom på en rigtig måde er en del af den kristne opdragelse. Det samme gælder magt, da rigdom og magt tit hører sammen.


Gud er den Almægtige og den rigeste der findes, men han bruger rigdommen i kærlighed til sig selv og skaberværket. Heri ligger selve kernen i vor udfordring: At bruge rigdom og magt i kærlighed til vore medmenneskers bedste og til Guds ære, det er opgaven for den materielt rige. Så bruger vi rigdommen som et middel til at tjene Gud, i stedet for at rigdommen bliver et mål i sig selv, vor "gud".

Der er endnu et forhold der bør nævnes, nemlig at nogle kristne mener at hvis vi er Gud lydige, så vil han automatisk velsigne os med stor

materiel rigdom. Det er sikkert at Gud vil velsigne den der tjener ham, men den vigtigste velsignelse består af tilgivelse, fred i sindet og løftet om et evigt liv. Det er skatte som forvaltes for os i og fra himmelen.

Men han kan også give os rigdom som en gave og udfordring for at vi skal bruge denne rigdom til at fremme hans planer med menneskeheden og jorden. Det er ikke sådan at materiel rigdom er en automatisk følge af vor lydighed, det afhænger af hvilken plan Gud har med vort liv og i hvilken grad vi evner at forvalte en gave af den art.

Når vi søger Gud som det første og det vigtigste i vort liv, vil han give os det vi behøver. Det betyder ikke nødvendigvis at han vil skænke os materiel rigdom i overflod. □



*Den, der under andre det godt, bliver velsignet, for han giver af sit brød til den fattige.*

Ordsprogenes Bog 22:9



## Den unødvendige (skadelige) bekymring

**D**ENNE DEL AF JESU TALE ER OFTE BLEVET MISFORSTÅET. Lad os først lægge mærke til at Jesus begynder med »Derfor ...« Det afsnit er ikke et nyt emne, men en videreførelse af det Jesus netop har sagt. Vi bør ikke bekymre os, fordi vi har fravalgt mammon (rigdom og materielle goder) som det vigtigste i vort liv.

Gud er vigtigst, og vi er hans tjenere, og han vil hjælpe os. Det forstærkes af et andet billede på Gud, nemlig som vor Far. Så vel som en god far vil give sine børn det de behøver, vil Gud gøre det samme.

Nogen opfatter disse vers sådan at vi ikke skulle behøve at planlægge, arbejde eller være forudseende når det gælder morgendagens tilskikkelser. Gud har jo lovet at give os det legemet har brug for. Det er imidlertid en stor misforståelse!

I Ordsprogene anbefaler Kong Salomon os at studere den flittige myre. Paulus siger at den, der ikke vil arbejde, skal heller ikke have føden (2. Thessalonikerbrev 3:10). Nej, Bibelen siger tværtimod at den lade ikke er et forbillede, og at vedkommende er en skam for sin familie. En kristen er ikke fritaget for at tjene til livets ophold, så hvad mener Jesus egentlig?

Det græske ord der er oversat til »bekymre« kan forstås som »at bekymre sig på en ængstelig måde«. Det er ængstelsen der tynger sindet og jager glæden og freden bort. Jesus forbyder os ikke at planlægge, at være

forudseende eller at lægge forhold til rette. Det er den ængstelige tanke eller rædselen for hvad der kan ske, som Jesus siger vi bør undgå. Vi skal gøre alt hvad vi kan og forberede os så godt vi kan, men derefter må vi overlade morgendagen til Gud. Det fremgår af Jesu begrundelse i de næste vers.

I vers 25 siger Jesus: »Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne?« Han viderefører argumentet om mammon, nemlig at livet er mere end materielle goder. Vi bør have noget højere i tankerne. Hvis Gud har skabt os og givet os liv, og da han ved at vi har behov for alt det (vers 32), så er han i stand til at give os det vi behøver.

Hvis vi tror på Gud, at han er vor almægtige og kærlige far, så tror vi også at han kan og vil hjælpe os, vi som er hans børn. Hvis vi ængstes over det der kan ske, så giver vi udtryk for tvivl om han er kærlighedens Gud. Det er det første argument for at vi ikke bør bekymre os.

Jesus fortsætter i næste vers med at henvise til fuglene, med ordene at Gud giver dem føde selv om de ikke kan spinde eller lave maden selv. Men læg mærke til hvordan Gud giver fuglene mad!

Gud giver dem ikke føden på et sølvfad (eller et fuglebræt). Nej, de må ud og lede og arbejde for at finde føden i Guds natur. En fugl lever ikke en dovendidriks liv! Den er på farten tidlig og silde hver dag i al slags vejr på jagt efter føden.

Eksemplet med fuglene understreger at ordene om ikke at bekymre sig, ikke betyder at vi skal kvie os for arbejde. Det er interessant at budet om hviledagen (2. Mosebog 20:8–11), hvor Guds gave er et bud om hvile

én dag om ugen, også har det modsatte budskab, at vi skal arbejde de seks øvrige dage!

Det næste argument for ikke at ængste sig er at det ikke hjælper, det er nytteløst og er spildt energi. Jesus siger: Hvem kan lægge en alen til sin vækst, dvs. 62,77 cm., ved at bekymre sig? En alen kan også betyde en tidsperiode. Med denne betydning lyder verset: Hvem kan forlænge sit liv ved at ængstes?

Jesu konklusion er at det er meningsløst. Faktisk sker det modsatte, vort liv bliver ikke forlænget, men forkortet når vi er fulde af angst! Ængstelse over længere tid påvirker kroppen på en negativ måde.

Så henviser Jesus til liljerne og de andre af markens smukke blomster (vers 28). Gud har klædt dem i større pragt end den rigeste af alle Israels konger, kong Salomon. Hvis Gud har så stor omsorg for naturen, har han da ikke endnu større omsorg for mennesket?

Spørger Jesus.

Fuglene, blomsterne og naturen som Gud har skabt, lever i tråd med hans vilje og forudsætninger. Han har sørget for dem gennem skaberværket. De opfylder det mål som Gud har givet dem på deres respektive pladser i skaberværket.

Når vi som mennesker gør det samme, nemlig at opfylde det ønske som Gud har med os, så behøver vi ikke at frygte fremtiden.

Jesus siger at vi ikke skal ængste os ligesom hedningerne. Læg mærke til at han ikke sammenligner de kristne med farisæerne når det gælder dette spørgsmål, men med dem der ikke tror på Gud

Hedningerne troede på flere uforudsigelige, til dels gode og til dels slemme, guder. Men en kristen bør ikke

være som dem (vers 31–32). I Fadervor beder vi om at Gud vil give os det daglige brød, som vil sige det vi behøver til livets ophold. At ængstes er det samme som at have mistillid til at Gud er en almægtig og kærlig Gud.

Vi har set at disse vers kan misforstås derhen at nogen tror Gud vil gøre alt for dem. De kan også misforstås på anden vis. Nogen tror at en kristen ikke vil møde problemer, ulykker og kriser.

Jesus siger faktisk det modsatte. I vers 34 siger han: »Hver dag har nok i sin plage.« Vi må ikke bekymre os, men det betyder ikke at en kristen vil undgå at opleve vanskeligheder.

Gud tillader vanskeligheder af grunde som kan være helt ukendte for os, selv om vi ved at modgang giver et menneske karakter. Men hvad nytter det at bekymre sig om fremtidige problemer? Så oplever vi dem jo bare to gange hvis de indtræffer!

Der er en tredje måde versene kan misforstås på, den består i at kristne ikke behøver at hjælpe deres næste. Det er en forkert opfattelse. Det er et socialt ansvar for kristne at hjælpe deres næste, det er jo det andet af Jesu to bud om kærlighed.

Det kan jo netop være med hjælp fra os, at vore medmennesker møder Guds kærlighed. Gud kan bruge dig som sit redskab til at sprede lidt glæde og håb og vise omsorg for dem der har det ondt.

Ved at være Guds slaver (forstå begrebet ret!) og ikke længere syndens, slipper vi af med vor synd, vor angst for fremtiden og for bekymringer om dette liv og livet efter døden. Det er et paradoks at vi bliver vore bekymringer kvit ved at blive Guds slaver! □

## Søg først Guds rige ...

**J**ESU LØSNING ER: LAD IKKE, LIGESOM HEDNINGERNE, de materielle goder være det vigtigste i dit liv. Gud ved hvilke grundlæggende behov vi har. Vi bør først og fremmest søge Guds rige og hans retfærdighed, så vil han betænke os med det vi behøver af jordisk gods.

Hvad betyder det at søge Guds rige? Guds rige er der hvor hans herredømme og vilje råder, det vil sige i himlen ved hans trone, og på jorden i kristne der har underlagt sig hans vilje. Vi skal bestræbe os på at være en del af hans nuværende og kommende rige.

Det at tilhøre Gud må være det vigtigste i vort liv. Livet her er det første led i en evig eksistens, hvor vi må vælge om vi vil leve evigt og være sammen med Gud. I det nuværende liv må vi lære det Gud finder nødvendigt, for at vi kan gå videre til det evige.


Ser vi vort liv i det lys, kan vi trygt overlade til Gud at bestemme hvad der skal ske i morgen. Vi ved jo at alt det der sker i det lange løb er godt (Romerbrevet 8:28), og at Gud virkelig har kontrol med vort liv.

Vi godtager det han tillader, også tunge prøvelser, selv om vi ikke forstår hvorfor. Vi godtager det fordi han er vor Gud, vor Herre og Mester, og fordi vi er hans tjenere og elskede børn. Derfor kan vi være ubekymrede.

Når Jesus siger, at vi først må søge hans rige og hans retfærdighed, må denne retfærdighed være knyttet til Guds rige, da det fremgår af hans følgende ord, at det ikke er Guds dømmende retfærdighed der menes, men den retfærdighed der fremgår af hans væsen, hans karakter og hans anbefalinger om at leve og anskue livet på. Jesus kritiserede farisæernes »retfærdighed«, og sagde at vores måtte overgå den.

Det er denne nye retfærdighed, vi skal søge: Jesus sagde i begyndelsen af sin bjergprædiken: Salige eller lykkelige er de der hungre og tørster efter Guds retfærdighed. Vi skal søge Guds retfærdighed, ikke vor egen eller farisæernes.

Altså hvis vi søger Guds rige og hans retfærdighed først, så vil han give os det vi i øvrigt har brug for. Måske ikke alt det vi kunne ønske os, men det Gud finder er nødvendigt. Og undertiden velsigner han os med langt mere end vi behøver! □



**G**ennem fasten bliver vi herre  
over vore glæder, og vore glæder  
ikke herre over os.

William Barclay

## Hver dag har nok i sin plage

**J**ESUS AFSLUTTER DETTE STORE EMNE MED AT SIGE AT VI BØR leve i nuet. Mange dvæler ved fortiden og evner ikke at give slip på den. De lever i fortiden og evner ikke at acceptere det der er sket. Andre går og er bange for det der kan ske i fremtiden. Mange har i dag så travlt at de er fraværende i deres eget liv. Mennesket har en udfordring, nemlig at lære at leve i nuet!

Vi må lægge vores liv og bekymringer i Guds hænder. Vi må lære at acceptere at vi ikke altid forstår hvorfor vi skal rammes af problemer og kriser, og vi bør tænke og forberede os på en virkelighed, der rækker ud over og er større end dette liv. Lad os følge Jesu råd om at leve i nuet, og lægge vores tilværelse i hans hænder for dermed at undgå angst og frygt. □



**V**i må lære af fortiden,  
planlægge fremtiden  
og leve i dag.

Ukendt



### Adresseendringer meldes til:

*Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,  
SE-270 35 Blentarp, Sverige  
Faks: 0046-(0)46 800 57

### Den norske redaksjonens adresse:

*Livets Kilde*, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo  
www.livetskilde.org

### Andre adresser i Norden:

**Danmark:** *Livets Kilde*, c/o Egen 18, DK-4000 Roskilde

**Finland:** *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

**Sverige:** *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,  
SE-270 35 Blentarp (produksjon)

### Telefonnumre till *Livets Kilde*:

Danmark: +45 - 22 67 70 96

Norge: +47 - 64 87 74 48

Sverige: +46 - (0)0301-449 57

### Støtte til utgivelsen av *Livets Kilde* hefteserie

Abonnementet på *Livets Kilde* hefter er gratis. Vi har for tiden ca. 1400 abonnenter, og uten støtte fra leserne hadde det ikke vært mulig for oss å utgi heftene. Vi vil gjerne uttrykke vår store takk til alle som støtter *Livets Kilde* hefter! Arbeidet med å lage heftene skjer ved frivillig innsats. Trykkingen av heftene og porto må imidlertid betales. De som ønsker å støtte utgivelsen av heftene slik at vi kan fortsette denne tjenesten og kanskje også sende hefter til enda flere abonnenter, kan sende en gave til en av følgende konti:

**Danmark:** 1-245-7278

**Finland:** 800014-1952461

**Norge:** 7082 0512624

**Sverige:** 98 07 30-6

Forfatter til dette hæfte: Carl Fredrik Aas  
Norsk originaltitel: *Bergprekenen (4. del)*  
Oversætter: Chresten Emil Madsen